

Veje i Vejlovgivningens Forstand. Man har derfor foreslaaet, at der i Vejvedtægter, der udfærdiges i Henhold til den for de nævnte Landkommuner gældende særlige Lovgivning, skal kunne optages Bestemmelser om saadanne Vejes Ryddeligholdelse for Sne.

Efter at man som tidligere udtalt er gaaet over til at mene, at Snerydningen maa betragtes som en de kommunale Vejvæsener paahvilende Opgave, er man selvsagt kommet ind paa Spørgsmaalet om at ændre de gældende Bestemmelser om Tilsynet med Snekastningens Udførelse. Som foran bemærket føres dette Tilsyn efter nuværende Lov af Politimestrene og Sognefogderne med Amtmanden som Overtilsyn. Der kunde af fornævnte Aarsag være Anledning til at begrænse Politiets Opgave saaledes, at dette i Analogi med Bestemmelserne i Vejlovforslagets § 22 kun skulde paase, at der ikke var forbundet nogen Fare med Vejenes Benyttelse, medens Tilsynet med, at Snerydningen foretages tilbørligt, skulde føres paa samme Maade, som Tilsynet med Vejens Tilstand i øvrigt føres efter Vejlovforslagets Bestemmelser. I saa Fald skulde bl. a. Amtsraadene føre Tilsyn med Snerydningen paa Sognevejene. Selv om Udvalget i og for sig maa finde dette for mest stemmende med den foreslaaede fremtidige Ordning af Snekastningsvæsenet, er man dog meget tilbage for at stille Forslag derom, da Politiets Bistand ved den her omhandlede Opgave efter de for Udvalget foreliggende Oplysninger ikke vil kunne undværes, bl. a. fordi de stedlige Vejautoriteter er saa faa og over for Befolkningen ikke er udrustet med samme Myndighed som Politiet. Man har derfor alt taget i Betragtning ment, at man bør blive staaende ved den nuværende Tilsynsordning. Det er formentlig overflødigt i selve Loven at anføre, at Overtilsynet som hidtil skal føres af Amtmændene, da Politimestrene og Sognefogderne som Underøvrigheder naturligvis er underlagt de højere Øvrighedsmyndigheder.

Ministeriet for offentlige Arbejder maa som hidtil være den øverste administrative Myndighed i Sager vedrørende Snekastningsloven og vil i denne Egenskab have Afgørelsen af alle Klager over, at de kommunale Myndigheder ikke efterkommer de dem ifølge Loven paahvilende Forpligtelser, samt af Meningsuligheder mellem kommunale Myndigheder om Snekastning, alt for saa vidt den endelige Afgørelse ikke ved Loven er henlagt til andre Myndigheder. I Overensstemmelse hermed maa den Amtskommune, der ikke anskaffer de fornødne Snerydningsmaskiner og derved undlader at opfylde Forskrifterne om at foretage Snerydning ved maskinel Hjælp i den Udstrækning, hvori det er gørligt, være pligtig at efterkomme et Paabud fra Ministeriet om at anskaffe det i saa Henseende nødvendige Snerydningsmateriel. Man finder det dog rigtigst, at en saadan Beføjelse for Ministeren udtrykkeligt fastslaas i Loven.

Medens man saaledes ikke med Hensyn til Tilsynet har ment at kunne drage Konsekvensen af, at Snekastningen nu henhører under Vejvæsenet, stiller Forholdet sig anderledes med Hensyn til Afholdelsen af Udgifterne derved; idet man har videreført den Retningslinie, som angaves ved Motorafgiftsloven af 1931 og senere Praksis, hvorefter Udgifterne ved Anskaffelse og Drift af Snerydningsmaskiner samt Anskaffelse og Opstilling af Sneskærme kan medregnes blandt Kommunernes regnskabsmæssige Vejudgifter. Man har derfor stillet Forslag om, at Kommunernes Udgifter af enhver Art vedrørende Snekastning, f. Eks. Udgifter til Leje af Mandskab og Bortkørsel af Sne, skal kunne medtages blandt deres Vejudgifter, saaledes at ogsaa disse Udgifter delvis vil blive dækket gennem Kommunernes Andele i Motorafgifterne.

Foruden at behandle de ovennævnte principielle Spørgsmaal vedrørende Snerydningen har Udvalget endvidere gennemgaaet de mange Detailbestemmelser i den gældende Snekastningslov og skal i det følgende redegøre for forskellige derhen hørende Forhold.